

[Ministeren for skatter og afgifter]

ning. På denne baggrund er det efter min opfattelse velbegrunderet at gennemføre en indeksring af afskrivningsgrundlaget, hvad vismændene sidste sommer på en rigtig måde, synes jeg, gjorde opmærksom på, for at kompensere for noget af den stigende realrentes negative virkninger på de erhvervs-mæssige investeringer.

Der har været sagt adskilligt kritisk, også om bortfaldet af det midlertidige investeringsfradrag. Her er spørgsmålet totalt set, hvad man mener man kan belaste statsfinansererne med. Spørgsmålet er endvidere, om det er særlig rimeligt og særlig nødvendigt, at man oven i en garanti for pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget, som jo er adskiligt mere værd end de 5 pct. i investeringsfradrag, fortsat yder de 5 pct. i investeringsfradrag. Det skøn er altså for regeringens vedkommende faldet negativt ud.

Jeg skal hermed stoppe mine kommentarer og afslutningsvis sige, at jeg ser muligheder for, når den værste polemik har lagt sig, en meget konstruktiv forhandling og et meget bredt flertal om nogle nødvendige forbedringer af afskrivningsvilkårene for dansk erhvervsliv.

Hagen Hagensen (KF):

Polemik, hr. minister, nej, det er såmænd ikke så meget det, men hvis ministeren på forhånd går ud fra, at vi alle skal være enige med ham i, hvad han kommer med, så må jeg nok sige nej, for det er vi altså ikke helt. Derfor er det da muligt, at vi får noget ordentligt ud af det, når det først har været igennem et udvalgsarbejde, hvor det er blevet gennemdrøftet.

Jeg vil godt i de bemærkninger, jeg skal gøre her, tage mit udgangspunkt i, hvad hr. Stavad sagde, nemlig noget i retning af, at hans parti er mere målrettet erhvervspolitisk end noget andet parti. Vi kan gemme resten af drøftelsen til en anden gang. Jeg vil blot have lov at sige til ministeren, at nogen nonchalance over for statsfinansererne har vi sådan set ikke, men når man kommer med begejstring i stemmen og fortæller, at man vil gøre mere for erhvervslivet end nogen andre, det er så målrettet som noget, så ser jeg kun det målrettede i det, som er sagt senest af ministeren og af andre, nemlig at det giver et merprovenu på nogle hundrede millioner

kroner i statskassen. Det er i realiteten det målrettede, fordi man tager flere penge fra erhvervslivet.

Jeg skal ikke gå yderligere ind på disse ting, vi kan vel komme tilbage til det. Ministeren rådede jo også til, at vi gemte de polemiske bemærkninger, men førstebehandlinger er nu engang til, at de principielle synspunkter skal frem.

Jeg vil gerne takke ministeren for bemærkningerne om, at vi kan drøfte skibe. Jeg vil også gerne takke for andre bemærkninger, om end det er nogle af de små ting i forslagene, vi kan tage op til overvejelse, om det er værd, at noget skal tages væk, eller det dog skal have lov til at blive, fordi det kan være til nytte for nogle.

Når ministeren siger, at mange ikke er i stand til at udnytte afskrivninger fuldt ud, og tager det til indtægt for, at man godt kan sætte afskrivningsprocenten ned, så kan jeg ikke følge ministeren. Det er kedeligt, at der er mange virksomheder, der ikke har nok indtjening til at kunne gøre brug af afskrivninger. Det skyldes, at vores økonomi i det hele taget er af lave, at vi ikke kan klare tingene ordentligt. Men hvorfor i alverden straffe dem eller skærpe reglerne for dem, der har en indtjeningsevne, og som har behov for at holde det apparatur ved lige, der kan skabe beskæftigelse og producere varer? Hvorfor skærpe reglerne for dem ved at sætte afskrivningsprocenten ned og gøre deres mulighed for investeringer ringere? Jeg kan ikke se, at der er nogen egentlig logik i dette.

Lidt af det samme gælder bygningsafskrivningerne, som vi er glade for bliver gjort friere, men hvor man altså også spørger, om der er nogen, der har råd til at udnytte dem i disse år. Vi beklager, at der ikke er nok, der har råd til at udnytte dem. Vi vil gerne – ikke i forbindelse med dette forslag, men på andre måder – være med til, at der kan blive flere, der får mulighed for at udnytte afskrivningerne fuldt ud. Det er til nytte for os alle sammen.

Jeg glemte før – og det var en skam, men flere har berørt det – at gøre en enkelt bemærkning om investeringsfradraget. Det har jo haft en krank skæbne: først indført, så tog man det tilbage igen et år før det skulle tages tilbage; så kom det tilbage med en anden sats, og nu vil man altså midt i en periode korte det af med 1 år. Jeg har forstået argu-